

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0363/2011

18.10.2011

BETÆNKNING

om løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt
(2011/2088(INI))

Kultur- og Uddannelsesudvalget

Ordfører: Mary Honeyball

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	17
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	22
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	30

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt (2011/2088(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 14 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, særlig artikel 23, 28 og 29,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer (KOM(2006)0481),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "Unge på vej: Et initiativ om udnyttelse af unges mulighed for at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Den Europæiske Union" (KOM(2010)0477),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "Løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt: Et vigtigt bidrag til dagsordenen for Europa 2020 (KOM(2011)0018)
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets henstilling om politikker, som skal mindske antallet af elever, der forlader skolen for tidligt (KOM(2011)0019),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om førskoleundervisning og børnepasningsordninger: at give alle vores børn den bedste start i verden af i morgen (KOM(2011)0066),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020" (KOM(2011)173),
- der henviser til konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. november 2008, om forberedelse af unge til det 21. århundrede: En dagsorden for det europæiske samarbejde på skoleområdet²,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det

¹ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45.

² EUT C 319 af 13.12.2008, s. 20.

europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ("ET 2020")¹,

- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2009 om uddannelse af børn med indvandrerbaggrund²,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om den sociale dimension af uddannelse³,
 - der henviser til sin beslutning af 1. februar 2007 om uddannelsesmæssig forskelsbehandling af unge kvinder og piger⁴,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 om forbedring af læreruddannelsens kvalitet⁶,
 - der henviser til sin beslutning af 18. maj 2010 om nøglekompetencer i en verden under forandring: gennemførelsen af "arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010"⁷,
 - der henviser til sin beslutning af 18. maj 2010 om "En EU-strategi for unge – investering og mobilisering"⁸,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer⁹,
 - der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om indlæring i tidlig alder i Den Europæiske Union¹⁰,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0363/2011),
- A. der henviser til, at unge mennesker for at kunne deltage fuldt ud i samfundet og udvikle sig tilfredsstillende som personer og som borgere må besidde bred viden og færdigheder af grundlæggende betydning for deres intellektuelle og sociale udfoldelse, herunder evnen til at kunne kommunikere effektivt, arbejde sammen med andre, løse problemer samt evaluere oplysninger på en kritisk måde;
- B. der henviser til, at de unges uddannelse bidrager til deres personlige udvikling, til en bedre

¹ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

² EUT C 301 af 11.12.2009, s. 5.

³ EUT C 135 af 26.5.2010, s. 2.

⁴ EUT C 250E af 25.11.2007, s. 102.

⁵ EUT C 41E af 19.2.2009, s. 24.

⁶ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 12.

⁷ EUT C 161E af 31.5.2011, s. 8

⁸ EUT C 161E af 31.5.2011, s. 21

⁹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0092.

¹⁰ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0231.

social integration og til udviklingen af ansvarsfølelse og initiativ;

- C. der henviser til, at andelen af elever, der forlader skolen for tidligt (skolefrafald) varierer meget mellem EU-medlemsstaterne samt mellem byer, regioner og de socioøkonomiske befolkningskategorier og påvirkes af en lang række komplekse faktorer;
- D. der henviser til, at et af de fem overordnede mål under Europa-2020 er at reducere andelen af unge, der forlader skolen tidligt, til under 10 % og øge andelen af unge, der får en højere uddannelse eller en tilsvarende uddannelse, til mindst 40 %;
- E. der henviser til, at medlemsstaterne enedes om målet på 10 % i 2003, men at det kun er lykkedes syv af dem at nå denne referenceværdi, og at den gennemsnitlige andel af elever, der forlader skolen for tidligt, i 2009 lå på 14,4 %,
- F. der henviser til, at de fleste medlemsstater stadig takler problemet på en usammenhængende og utilstrækkelig koordineret måde til trods for, at andelen af elever, der forlader skolen for tidligt, er faldet støt i det sidste årti;
- G. der henviser til, at 24,1 % af alle 15-årige i medlemsstaterne har dårlige resultater i læse- og skrivefærdighed;
- H. der henviser til, at læsning er et grundlæggende redskab for alle unge og en nødvendig færdighed for at kunne gøre fremskridt i alle skolefag og blive integreret i arbejdslivet, kunne forstå og evaluere oplysninger, kommunikere korrekt samt deltage i kulturelle aktiviteter, hvorfor der bør iværksættes specifikke foranstaltninger med henblik på at afhjælpe mangler for så vidt angår læsefærdigheder;
- I. der henviser til, at skolefrafaldet har alvorlige konsekvenser ikke alene for den økonomiske vækst, men også for EU's sociale samhørighed, det europæiske vidensgrundlag og den sociale stabilitet, eftersom det skader de unges karrieremuligheder, sundhed og velfærd, samtidig med, at et lavt uddannelsesniveau også er en central årsag til fattigdom og dårligt helbred;
- J. der henviser til, at skolefrafald bidrager afgørende til arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse;

Karakteristik af skolefrafald

1. understreger, at grundlaget for et barns fremtidige uddannelsesforløb og velfærd lægges i den tidlige barndom og kan hjælpe med at indpode ideen om livslang læring, idet den tidlige barndom er en periode, hvor åbenhed, sprogfærdigheder og socialisering, som er væsentlige færdigheder i morgendagens samfund, bør fremmes for at lette barnets skole- og samfundsmæssige integration i en tidlig alder og således forebygge skolefrafald; gentager opfordringen i sin beslutning om indlæring i tidlig alder i Den Europæiske Union til, at der på europæisk plan udvikles rammebestemmelser for førskoleundervisning og børnepasningsordninger fra så tidlig en alder som mulig, navnlig gennem udvikling af offentlige og gratis vuggestuer og daginstitutioner;
2. noterer sig, at skolefrafald er særlig udtalt blandt børn fra fattig og dårligt stillet baggrund

og børn fra indvandrerfamilier, og at det ofte er forbundet med fattigdom og social udstødelse;

3. foreslår, at indvandrerbørn tilbydes støtteundervisning i sprog;
4. understreger i den forbindelse, at der skal tages skridt til at gøre det muligt for romabørn og børn uden identifikationspapirer at gå i skole;
5. bemærker, at der blandt romabørn er 20 %, der slet ikke er indskrevet i en skole, og 30 %, der forlader skolen for tidligt; understreger, at skolefrafaldet generelt er større blandt drenge end blandt piger, men at særlige forhold gør sig gældende i de traditionelle romasamfund, hvor skolefrafaldet på grund af traditionen med at indgå ægteskab tidligt er større blandt unge piger (ca. 12-13 år) end blandt drenge (ca. 14-15 år); påpeger, at der for så vidt angår traditionelle romasamfund er behov for supplerende positive foranstaltninger for at bekæmpe det skolefrafald, som er konsekvensen af denne skadelige traditionsmæssige praksis;
6. bemærker, at ineffektive politikker til forening af arbejdsliv og familieliv øger antallet af elever, der forlader skolen for tidligt eller ikke klarer studierne i almindelighed, og at det er nødvendigt at intensivere bestræbelserne på at forbedre sådanne politikker;
7. er opmærksom på eksistensen af en afsmitning fra den ene generation til den anden, dvs. den stærke tendens til, at børn af forældre, der forlod skolen for tidligt, selv forlader skolen for tidligt; understreger familiestrukturens væsentlige indflydelse på børns evne til og ønske om at klare sig godt i skolen;
8. bemærker, at familiens rolle og de tætte bånd mellem børn og forældre i forbindelse med børnepasningen i de tidlige leveår er af afgørende betydning for at sikre en god integration i skolen;
9. advarer mod følgerne af specifikke indlæringsproblemer og relaterede problemer, som øger risikoen for, at de berørte børn forlader skolen;
10. opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde aktiviteter uden for skoletiden og uden for skolen til elever med indlæringsvanskeligheder med henblik på at udvikle de basale færdigheder, der er nødvendige på arbejdsmarkedet;
11. påpeger, at skolefrafald kan indvirke negativt på adgangen til livslang læring af høj kvalitet;
12. gør i denne sammenhæng opmærksom på OECD's Pisa-undersøgelser, der viser, at studerende i uddannelsessystemer med en mindre grad af vertikal og horisontal differentiering er mindre tilbøjelige til at gå et år om eller blive bortvist; fremhæver OECD's konklusion om, at studerende fra dårligt stillede hjem lider mest under at være nødt til at gå et år om eller blive udvist fra skolen;
13. fremhæver OECD's konklusion om, at tidlig fordeling af elever på de forskellige uddannelsesretninger forstærker socioøkonomiske uligheder for så vidt angår uddannelsesmæssige muligheder, uden at det har nogen effekt med hensyn til at forbedre

det gennemsnitlige resultat i de pågældende uddannelsesretninger;

14. henleder i den forbindelse opmærksomheden på OECD's konklusion om, at skoleskift på grund af dårlige præstationer, adfærdsproblemer eller særlige indlæringsbehov og opdeling af eleverne efter deres evner i alle fag påvirker skolesystemets resultater negativt i Pisa-undersøgelsen;
15. påpeger i denne sammenhæng, at socioøkonomisk dårligt stillede elever ifølge OECD ofte er dobbelt forfordelte, fordi de går på skoler, der på flere måder er socioøkonomisk dårligt stillede og har færre og mindre velkvalificerede lærere;

Behovet for en personorienteret tilgang

16. fastslår, at lige muligheder og lige valg med hensyn til uddannelse og adgang til uddannelse af høj kvalitet for personer fra alle sociale, etniske og religiøse baggrunde, uanset køn eller handicap, er afgørende for at skabe et mere retfærdigt, mere lige og rummeligt samfund, som er levende, innovativt og sammenhængende; understreger den rolle, som offentlige tjenesteydelser spiller i denne henseende;
17. fastslår, at skoleundervisning er et af de bedste midler til at give alle den samme chance for succes og mulighed for at tilegne sig den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder, der er nødvendige for at blive integreret på arbejdsmarkedet, og dermed bryde cyklussen mellem generationerne; henstiller, at uddannelsesstøtten samordnes bedre, at adgangen hertil øges og at de sociale ydelser og den hjælp, der ydes til familierne, udvides;
18. efterlyser en personorienteret og omfattende tilgang til uddannelse lige fra de tidligste klasser og pasningsordninger, som om nødvendigt omfatter målrettet støtte til personer, der er i risiko for skolefrafald, navnlig børn og unge, som lider af et handicap;
19. opfordrer til at gøre en større indsats for at sikre, at denne personorienterede tilgang især gavner de elever, der lider af indlæringsvanskeligheder forårsaget af f.eks. ordblindhed, dyspraksi, dyskalkuli, opmærksomhedsforstyrrelser eller hyperaktivitet;
20. bemærker, at problemer, der fører til skolefrafald ofte har deres rødder uden for skolen, og at de bør identificeres og løses;
21. foreslår, at sekundærskoler og erhvervsskoler opretter rådgivningstjenester, der er uafhængige af undervisningspersonalet, således at elever med problemer får mulighed for at få snakket problemerne igennem i al fortrolighed; understreger, at personalet, som yder den pågældende rådgivning, skal have den fornødne uddannelse, og med sigte herpå have adgang til løbende videreuddannelse med henblik på at opnå særlige færdigheder;
22. henstiller, at man sætter ind over for problemerne tidligt i læringsforløbet, og foreslår, at der indføres mekanismer for tidlig varsling og opfølgingsprocedurer for at forhindre problemerne i at blive værre; påpeger, at flervejskommunikation og tættere samarbejde mellem skoler og forældre og lederne i forskellige befolkningsgrupper samt lokale støttenetværk om nødvendigt med inddragelse af en skolekontaktperson er af afgørende betydning for at opnå dette;

23. mener, at der bør indføres rådgivningstjenester for forældre i betragtning af familiens betydning for elevens uddannelsesforløb og sociale udvikling;
24. understreger, at børns og unges dårlige resultater ofte skyldes manglende overensstemmelse mellem undervisningens indhold og de reelle krav og børnenes socialt betingede interesseområder; påpeger, at uddannelsessystemets alt for stive og ensartede karakter gør det vanskeligere at individualisere arbejdet med eleven og vanskeligt at skabe en forbindelse mellem den teoretiske undervisning og elevens generelle behov;
25. går ind for bedre ordninger for karriererådgivning og erhvervserfaring af høj kvalitet samt programmer for kulturelle og uddannelsesmæssige besøg og udvekslingsophold i skolerne, herunder bekendtskab med iværksætteraktiviteter, så arbejdsverdenen gøres mere gennemskuelig for eleverne, og de således får mulighed for at træffe velfunderede uddannelsesvalg; understreger, at studierådgiverne bør modtage passende og løbende uddannelse i proaktiv opsøgning af personer, der er i risiko for ikke at afslutte skolen;
26. erkender behovet for at iværksætte målrettede politikker til integration af elever med sensoriske handicap i de almindelige skoler, og opfordrer medlemsstaterne til at afskaffe politikker baseret på adskilt specialundervisning;
27. understreger på ny, at frivilligt arbejde har stor betydning som social integrationsfaktor, og opfordrer medlemsstaterne til at udbrede den europæiske volontørtjenesteordning som personlig, uddannelsesmæssig og faglig udviklingsfaktor;
28. henstiller, at der i skolerne indføres mentorordninger, så eleverne kan få kontakt med navnlig tidligere elever og drøfte de forskellige retninger og beskæftigelsesmuligheder;
29. erkender, at det faktum at gå en klasse om kan stigmatisere elever med dårlige resultater, og at det ikke nødvendigvis fører til bedre resultater; understreger, at problemet med skolefrafald vil kunne løses betydeligt mere effektivt, hvis man begrænser antallet af elever, der går en klasse om, i medlemsstater, hvor det er almindelig praksis, og i stedet indfører en individuel, fleksibel støtte;
30. påpeger, at informations- og kommunikationsteknologi (ikt) kan have en positiv indvirkning i planlagte pædagogiske sammenhænge og fremme motivation og indlæring; foreslår, at medlemsstaterne fremmer og øger elevernes adgang til ikt fra de første skoleår og indfører ikt-uddannelsesprogrammer for lærere;
31. bemærker, at socialt og finansielt pres på dårligt stillede familier kan tvinge elever til at forlade skolen tidligt for at træde ind på arbejdsmarkedet og supplere husstandsindtægten; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre et system for behovsvurderet finansiell støtte til dem, der har brug for det, for at bekæmpe dette problem; opfordrer medlemsstaterne til at yde finansiell bistand til forældre, der vier deres kærlighed og tid til barnet i dets første leveår og sikrer samfundet en fremtidig gevinst ved således at investere i en menneskelig kapital, der ofte undervurderes;
32. foreslår, at der indføres andre omfordelingsordninger, som f.eks. gratis skolemåltider, skolebøger og vigtigt sportsudstyr, så virkningen af social ulighed kan reduceres, idet man

samtidig bekæmper risikoen for stigmatisering af disse elever;

33. påpeger, at der bør ydes ekstra støtte til handicappede for at mindske risikoen for skolefrafald og sikre dem en passende uddannelse;
34. understreger den afgørende betydning af statslige uddannelsessystemer af højeste kvalitet, hvor undervisningen er gratis og tilgængelig for alle og finder sted i et trygt og stimulerende miljø;
35. henstiller, at der ydes en særlig indsats for at forebygge og bekæmpe mobning og vold i skolerne;
36. erindrer om, hvor vigtigt det er at øge antallet af elever, der afslutter første del af sekundærtrinnet, og således fremme tilegnelsen af grundlæggende kompetencer;

Ansvarsdeling

37. understreger, at mange aktører kan medvirke til at forhindre, at børn forlader skolen for tidligt; understreger, at dette ikke alene omfatter forældre og samtlige aktører inden for uddannelsessektoren, men også de offentlige myndigheder på både nationalt og lokalt plan, og opfordrer til et tættere samarbejde mellem alle disse aktører samt med de lokale sundheds- og socialtjenester; bemærker, at en fælles indsats kan udgøre en effektiv hjælp for det pågældende menneske til at overvinde en række hindringer for uddannelsesmæssig succes og beskæftigelse; understreger i denne forbindelse betydningen af en uddannelsesstøtte, der giver børn fra dårligt stillede miljøer samme muligheder som de øvrige;
38. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte aktioner til bekæmpelse af de eksisterende stereotyper hos personer i de dårligst stillede sociokulturelle miljøer, som betyder, at de for tidligt vender sig mod korte faglige uddannelser, selv om børnene klarer sig godt i skolen;
39. foreslår, at strategierne til forebyggelse af skolefrafald fastlægges med udgangspunkt i en analyse af de vigtigste årsager til skolefrafald, som de relevante myndigheder på lokalt og regionalt plan skal forestå, og som skal omfatte forskellige grupper af elever, skoler, regioner og kommuner;
40. understreger behovet for at styrke det særlige bånd mellem forældre og børn, for så vidt det er vigtigt for børns udvikling og fremtidige ligevægt såvel som en god skolegang; understreger, i hvor høj grad tilstedeværelsen i de første år af det lille barns opvækst tilfører værdi til samfundet og reducerer omkostningerne som følge af ungdomskriminalitet, kriminalitet, depression eller andre stabilitetsproblemer, der får børn til at opgive deres skolegang;
41. understreger, at de unge, herunder også de unge, der forlader skolen tidligt, skal inddrages i diskussioner om udførelsen og gennemførelsen af politikker og programmer til bekæmpelse af skolefrafald; bemærker, at elevernes aktive deltagelse f.eks. via elevråd, kan fremme deres motivation ved at øge deres følelse af at være inddraget i drøftelser, der vedrører deres egen faglige succes;

42. understreger, at der bør gennemføres en analyse af de nuværende nationale strategier for at indhente oplysninger, der kan anvendes til udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem medlemsstaterne;
43. foreslår, at medlemsstaterne gør forældrene ansvarlige for at sikre deres børn undervisning indtil barnets fyldte 18. år, således at undervisningspligten forlænges med to år indtil barnets fyldte 18. år i stedet det 16., eller indtil udgangen af gymnasiet;
44. anerkender, hvor vanskeligt det kan være at kortlægge de forskellige aktørers bidrag i medlemsstaterne, men mener dog, at dette bør tilskyndes med det formål at udveksle oplysninger om bedste praksis; understreger behovet for en bedre koordination på EU-niveau mellem disse forskellige tjenester samt en bedre koordination inden for medlemsstaterne mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder;
45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre udarbejdelse og udvikling af politikker, der vil gøre det muligt på et tidligt tidspunkt at indkredse, hvilke elever der med størst sandsynlighed forlader skolesystemet tidligt;
46. bemærker, at målrettede foranstaltninger til sikring af højt kvalificeret førskoleundervisning og -pasning varetaget af veluddannede fagfolk fører til en reduktion af skolefrafaldet;
47. opfordrer medlemsstaterne til at investere i læreruddannelse og kvalificeret personale på både førskoleniveau og inden for den obligatoriske skoleuddannelse samt regelmæssigt revidere og ajourføre skolesystemerne og lærernes efteruddannelsesprogrammer; understreger betydningen af de yngste elevers modtagelse i skolemiljøet og foreslår, at der i skolerne ansættes lærerassistenter til at arbejde med elever med problemer og bistå klasselærerne i deres arbejde såvel som hjælpelærere til bistand i forbindelse med handicappede børns skolegang i det almindelige skolemiljø eller i skoler tilpasset deres handicap;
48. bemærker, at supplerende støtteundervisning i skolerne er en vigtig forudsætning for at hjælpe elever med indlæringsvanskeligheder, og understreger vigtigheden af at opmuntre og støtte elever, der er skuffet over og føler sig opgivet af skolemiljøet og familien; opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelse af og social bistand til forældre, der vælger at blive hjemme for at passe deres børn i de første leveår;
49. minder medlemsstaterne om deres forpligtelse til at forelægge nationale handlingsplaner og anmoder Kommissionen om inden et år at forelægge det en oversigt over samt en analyse og en evaluering af disse handlingsplaner;
50. understreger, at positive relationer mellem lærere og elever er afgørende for at engagere de unge i læringsprocessen; opfordrer følgelig medlemsstaterne til at investere i relevant uddannelse af lærerne for at sikre, at de har de nødvendige færdigheder til at engagere og motivere deres elever;
51. opfordrer læreruddannelsesinstitutionerne til at udarbejde programmer for kompetenceudvikling for lærere, hvor de pædagogiske, psykologiske og metodiske aktiviteter integrerer arbejde med risikogruppen af elever med højt fravær og manglende

motivation, og til at henlede lærernes og forældrenes opmærksomhed på flere metodologiske værker;

52. påpeger, at der bør indføres en pædagogisk behandling og træffes opdragende og pædagogiske foranstaltninger, der fokuserer på årsagerne til og symptomerne på de vanskeligheder, børnene møder i løbet af deres skolegang, med det formål at forebygge dårlige skoleresultater og følgerne heraf;
53. erkender, at lærerne har brug for sociale færdigheder og tid til at fastlægge og understøtte forskellige læringsformer samt frihed og plads til at gennemføre forskellige undervisnings- og læringsmetoder efter aftale med eleverne;
54. bemærker, at eleverne så tidligt som muligt bør gøres opmærksomme på de karrieremuligheder, der står åbne for dem, og foreslår, at skolerne og universiteterne indgår partnerskab med lokale myndigheder, organisationer og foreninger, så eleverne kan møde erhvervsudøvere fra forskellige områder og også lære mere om iværksætteraktiviteter;
55. understreger, hvor vigtigt en rimelig klasse- eller gruppestørrelse og et stimulerende og inklusivt læringsmiljø er for unge mennesker;
56. bemærker også, at hyppige lærerskift i en given klasse, arbejde i to skift på skolen og dårlig skemalægning også har en negativ indvirkning på, hvor godt eleverne tilegner sig viden, og dermed på deres holdning til skolen;

Forskellige tilgange til læring

57. anerkender den universelle ret til livslang læring, hvilket ikke alene omfatter formel, men også ikke-formel og uformel læring;
58. opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder med beføjelser på uddannelsesområdet til at anerkende og validere viden tilegnet på ikke-formelle og uformelle måder, og således lette genoptagelsen i uddannelsessystemet;
59. anerkender, at sport, kulturelle aktiviteter, frivilligt arbejde og aktivt medborgerskab bidrager til at skabe et forum for ikke-formel uddannelse og livslang læring;
60. understreger, hvor vigtigt det er for elever at have adgang til varierede uddannelsesforløb, der kombinerer generel og erhvervsfaglig uddannelse, og er overbevist om, at det netop er kombinationen af de to undervisningsformer, der afhængigt af elevernes alder og fagkombination giver eleverne størst chance for at finde et godt job; erindrer i denne forbindelse om, hvor vigtigt det er at udbygge kontaktfladerne mellem uddannelsessystemet og erhvervslivet såvel som mellem de forskellige uddannelsessystemer; understreger endvidere betydningen af at sikre muligheden for at lære et andet europæisk sprog for at fremme de unges mobilitet og motivere dem til at udvikle interesser og perspektiver uden for deres eget snævre miljø;
61. understreger den merværdi, der er forbundet med initiativer og programmer, der tager sigte på forældre, og som tilbyder dem livslang læring, hvorved de kan forbedre deres

uddannelse og dermed styrke undervisningen og læringen i hjemmet med deres børn;

62. opfordrer til modernisering af skolernes udstyr med henblik på at udnytte de muligheder, der er forbundet med undervisningsmetodernes digitalisering, og henstiller desuden, at de nødvendige kvalifikationer til fremtidens job tages i betragtning, herunder sprogkundskaber og it-kompetencer;
63. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til arbejdsmarkedets krav og træffe foranstaltninger til at forbedre de erhvervsfaglige kvalifikationsstatus og samtidig styrke samarbejdet mellem erhvervsuddannelsesinstitutionerne og virksomhederne, så de for alle typer elever vil kunne opfattes som en værdig valgmulighed;
64. understreger, at princippet om at "lære at lære" bør indtage en central plads i alle skolernes læseplaner; bemærker, hvor vigtige aktive pædagogiske tiltag er for at inddrage flere unge mennesker i læreprocessen og give dem lyst til at uddybe deres viden og foreslår at inddrage nye teknologiske applikationer, herunder tingenes internet, for at øge deres motivation og forbedre deres resultater;
65. understreger betydningen af at udvikle og støtte aktiviteter uden for uddannelsessystemet; mener, at adgang for alle til ikke-skemalagte aktiviteter, det være sig sportslige eller kulturelle aktiviteter eller slet og ret fritidsaktiviteter, kan reducere skulkeri og skolefrafald og er særdeles vigtig for børns udvikling;
66. understreger, at fritidsaktiviteterne inden for skolerne bør udvikles, da de bidrager til at skabe et positivt billede af skolemiljøet; erkender, at det at give eleverne flere incitamenter til at gå i skole er en måde at forebygge skolefrafald;
67. anerkender, at ungdomsorganisationer har stor betydning for forebyggelsen af skolefrafald, fordi de tilbyder en ikke-formel uddannelse, som giver de unge vigtige kompetencer, en følelse af ansvar og øget selvværd;
68. erkender, at det i alle medlemsstater er sjældent, at alle skoleelever når et passende niveau for læse- og regnefærdigheder, hvilket er en medvirkende årsag til skolefrafald; understreger, at medlemsstaterne som en hastesag bør opstille mål om, at alle elever, der forlader folkeskolen, kan læse, skrive og regne på et passende niveau for deres alder; mener desuden, at medlemsstaterne også bør indføre læse- og regnefærdighedsordninger, hvor elever, der ikke har tilegnet sig disse væsentlige færdigheder i løbet af deres formelle undervisningsforløb, kan nå op på et passende niveau hurtigst muligt;

"Ny chance"-løsninger

69. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte tiltag, der har til formål at genoptage unge, der forlader skolen for tidligt, i skolesystemet, som f.eks. gennem tilpassede programmer som "ny chance"-skoler, der tilbyder et passende læringsmiljø, der kan hjælpe de unge med at genvinde deres selvtillid og troen på deres evner til at lære;
70. bemærker, at hvis man vil sikre, at disse genoptagelsesforanstaltninger når ud til de personer, der har størst behov for dem, bør der indføres passende ordninger til identificering og overvågning såvel som opmærksomhedsskabelse og måling af resultater;

71. understreger, at de højeste reintegrationsprocentsatser opnås ved hjælp af programmer, der er rettet mod de individuelle behov hos elever, der forlader skolen for tidligt; opfordrer uddannelsesinstitutionerne til at respektere den enkelte persons behov og rettigheder i forbindelse med udvikling af programmer til dem;
72. understreger, at der er behov for at organisere aktiviteter på lokalt plan for at tilskynde folk til at vende tilbage til skolebænken og for at fremme et positivt miljø for dem, som er gået ud af skolen tidligt og ønsker at vende tilbage;
73. bemærker, at der er foretaget meget få evalueringer af de forskellige genoptagelsesforanstaltninger i medlemsstaterne; opfordrer derfor medlemsstaterne til at overvåge og evaluere deres genoptagelsesprogrammer og opstille mål for forbedringer;
74. understreger behovet for at analysere fænomenet med at tage et skoleår om og dets indvirkning på skolefrafaldet, og fremhæver i den forbindelse betydningen af individuelle programmer for den enkelte elev;
75. opfordrer medlemsstaterne til at etablere flere "ny chance"-skoler og styrke deres undervisningsplaner og deres materialer og tekniske udstyr såvel som kvalifikationerne hos underviserne, idet disse skoler viser sig som et vigtigt redskab til reintegration af personer, der er faldet igennem maskerne i det formelle undervisningssystemets net;

Uddannelsessystemer og beskæftigelse

76. gør opmærksom på, at en reducere af skolefrafaldet til højst 10 %, hvilket er en opfyldelse af et af de overordnede mål i EU 2020-strategien, vil have en effekt i form af nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden og forbedring af beskæftigelsesprocenten, idet 52 % af de unge, der er droppet ud af skolen, for tiden står uden arbejde, og antallet af jobs, der er til rådighed for lavtuddannet og ufaglært arbejdskraft vil falde yderligere i de kommende år ifølge videnskabelige skøn; gør opmærksom på, at man alene ved at nedbringe frafaldsandelen med blot 1 % vil kunne øge antallet af kvalificerede, potentielle arbejdstagere med 500 000;
77. mener, at skolefrafald omdanner sig til tab af muligheder for den enkelte og spild af socialt og økonomisk potentiale for EU som helhed; understreger, at de europæiske lande ud over de aktuelle demografiske ændringer ikke har råd til det enorme spild af talent, og understreger, at denne tendens bør ses i lyset af, at arbejdsmarkedet og konkurrenceniveauet i Europa begge tenderer til at begunstige personer med en videregående uddannelse; påpeger, at en forbedring af uddannelsesresultaterne derfor vil bidrage til at vende denne tendens, for så vidt som et højere kvalifikationsniveau giver mulighed for "intelligent vækst", og afhjælpning af en af de centrale risikofaktorer i forbindelse med arbejdsløshed og fattigdom vil bane vejen for "inkludativ vækst";
78. påpeger sammenhængen mellem skolefrafald og ungdomsarbejdsløshed; bemærker, at i EU var mere end halvdelen af de personer, der forlod skolen tidligt, arbejdsløse i 2009, og at skolefrafald kan føre til uforholdsmæssig stor afhængighed af usikre job og forværre problemet med strukturelt betinget arbejdsløshed i befolkningen mere generelt;
79. bemærker, at personer, der forlader skolen tidligt, er mindre tilbøjelige til at være aktivt

involveret i sociale og økonomiske iværksætteraktiviteter, hvilket har negative konsekvenser for økonomien og samfundet;

80. understreger vigtigheden af at bekæmpe skolefrafald, ikke mindst i betragtning af de demografiske tendenser i EU;
81. gør opmærksom på, at de langsigtede økonomiske og sociale følger af skolefrafald indebærer en betydelig fattigdomsrisiko, og at bekæmpelse af skolefrafaldet er en måde at forebygge social udstødelse blandt unge på; mener derfor, at en nedbringelse af antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, er en foranstaltning af central betydning for at nå målet, der indgår i strategier på både nationalt og europæiske plan, om at få mindst 20 mio. mennesker ud af gruppen, der har risiko for fattigdom, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ikke at sænke aldersgrænsen for obligatorisk undervisning;
82. opfordrer arbejdsgiverne til så vidt muligt at tilskynde unge arbejdstagere, der ikke har gået i gymnasiet, til at tage en studentereksamen ved at tilpasse den interne forvaltning, således at de kan forlige studier og arbejde; erindrer i denne forbindelse om behovet for at fremme de studerendes deltagelse i Leonardo da Vinci-programmet;
83. opfordrer derfor medlemsstaterne til hurtigst muligt at udarbejde politikker, der tilskynder til at skabe nye jobs baseret på nye kvalifikationer;
84. fremhæver behovet for at tilpasse uddannelsessystemerne til arbejdsmarkedets behov; påpeger, at eleverne i betragtning af, at man i fremtiden sjældent vil tilbringe hele ens arbejdsliv i en enkelt sektor, er nødt til at tilegne sig en bred vifte af færdigheder såsom kreativitet, kreativ tænkning, generelle kvalifikationer og evnen til hurtigt at tilpasse sig samt fleksibilitet over for skiftende vilkår og krav;
85. opfordrer medlemsstaterne til med hjælp fra Kommissionen at gøre noget effektivt for dels at beskrive fænomenet med unge, der hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, dels at løse de dermed forbundne problemer;
86. foreslår at udvide anvendelsesområdet for at gennemføre et praktikantophold i en virksomhed og samtidig fortsat modtage undervisning;
87. understreger, at medlemsstaterne bør forbedre deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer yderligere for bedre at kunne dække individuelle behov og arbejdsmarkedets behov, bl.a. ved at løse problemerne med de grundlæggende færdigheder (læse- og regnefærdigheder), fremme erhvervsrettet uddannelse og praktik og ved hjælp af foranstaltninger til at lette overgangen mellem skole og arbejdsmarked;
88. bemærker, at drenge oftere forlader skolen tidligt, og at man risikerer at skabe en lavere klasse af unge, arbejdsløse mænd med ringe eller ingen uddannelse og dårlige muligheder for at blive en del af arbejdsmarkedet og samfundet generelt; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at rette særlig opmærksomhed mod drenge, der har svært ved at tilpasse sig skolemiljøet, og til ikke at sænke den obligatoriske skolealder;
89. minder om, at der er flere tilfælde af kortvarige og usikre arbejdsforhold blandt personer med lavt uddannelsesniveau, og opfordrer i lyset heraf Kommissionen til at sikre, at

bestræbelserne på at gøre det muligt for personer, der er gået ud af skolen tidligt, at komme tilbage på arbejdsmarkedet ubetinget ledsages af yderligere erhvervsrettede uddannelsesprogrammer med henblik på at forbedre disse personers fremtidige ansættelsesmuligheder;

90. fremhæver, at investering i omskoling og modernisering af erhvervsuddannelseskurser er af væsentlig betydning for at hjælpe folk, der er gået ud af skolen tidligt, med at blive integreret på arbejdsmarkedet;
91. fremhæver behovet for at opgradere de færdigheder, der opnås ved teknisk erhvervmæssig uddannelse, og for mere effektivt at skabe et match mellem den specialisering, der tilbydes, og arbejdsmarkedets krav, da det at skabe sammenhæng mellem uddannelse og arbejde er en integrerende del af løsningen på problemerne med skolefrafald;
92. mener, at det for at bekæmpe skolefrafaldet er nødvendigt at koble uddannelsespolitikker sammen med politikker, hvis formål er at fremme et økonomisk opsving og dermed skabe varige jobs og hindre skolefrafald, kortvarige og usikre ansættelsesforhold samt acceleration af hjerneflugten;
93. anbefaler, at oplæring i nye informations- og kommunikationsteknologier samt sprogteknologier bør påbegyndes i en tidlig alder, da disse er særlig nyttige kommunikationsmidler, som unge mennesker har evnen til at lære hurtigt;

EU-politikker

94. udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag til en henstilling fra Rådet om politikker til reducere af skolefrafald, herunder en ramme for omfattende politiktiltag på dette område, en analyse af de forhold, der forårsager skolefrafaldet på nationalt og lokalt plan i hver enkelt medlemsstat, en evaluering af de eksisterende politikkers effektivitet og en integration af forebyggelse, intervention og kompensation i bekæmpelsen af dette fænomen;
95. mener, at en europæisk ramme for omfattende strategier til løsning af problemet med skolefrafald, der samtidig overholder nærhedsprincippet, kunne være en nyttig vejledning for medlemsstaterne med hensyn til, hvad der er den rigtige tilgang til opgradering af eksisterende politikker og udarbejdelse af de nationale reformprogrammer;
96. advarer om, at eventuelle nedskæringer i de offentlige udgifter til uddannelsessektoren som følge af den økonomiske krise og gennemførelsen af krisepolitikker i medlemsstaterne vil få negative følger, idet de vil medføre en yderligere stigning i antallet af elever, der forlader skolen for tidligt, i EU;
97. understreger, at det at investere flere penge i at bekæmpe skolefrafaldet på lang sigt kan forhindre, at unge bliver afhængige af socialhjælp;
98. går inden for rammerne af EU-budgettet for 2012 ind for det foreslåede pilotprojekt vedrørende ungdom med det formål at skabe en garanti for integrering af unge og navnlig unge, der er droppet ud af skolen, i arbejdsmarkedet;

99. går ind for målrettet, effektiv og sammenhængende anvendelse af strukturfondene, navnlig Den Europæiske Socialfond (ESF), til fuld gennemførelse af EU's ungdomsstrategier, især til fordel for unge, der forlader skolen, med henblik på at fremme social inklusion inden for rammerne af specifikke programmer i hver enkelt medlemsstat, sikre kvalitetsundervisning for alle og undgå skolefrafald og skulkeri;
100. bemærker, at problemet med skolefrafald er forskelligt fra land til land og også varierer i regionerne, og at der derfor ikke findes en enkelt løsning, der passer til alle;
101. glæder sig over og støtter Rådets planer om at fortsætte kortlægningen af det sociale udviklingsforløb hos børn, der går for tidligt ud af skolen, ved at indsamle data fra alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at støtte dette initiativ;
102. tilskynder medlemsstaterne til at analysere problematikken bag skolefrafald til bunds under hensyntagen til reglerne om databeskyttelse med henblik på at finde de grundlæggende årsager på nationalt, regionalt og lokalt plan;
103. bemærker imidlertid, at der for at kunne analysere de grundlæggende årsager til skolefrafald er behov for mere omfattende, konsekvente og sammenhængende data fra medlemsstaterne;
104. opfordrer til, at der bevilges flere midler til, og at man letter adgangen til EU's program for livslang læring, som øger mobiliteten af elever og lærere, styrker udvekslingen af bedste praksis og bidrager til en forbedring af undervisnings- og læringsmetoderne; foreslår en mere effektiv anvendelse af de midler, EU's strukturfonde yder til iværksættelsen af foranstaltninger til forebyggelse af skolefravær;
105. understreger betydningen af EU's program for livslang læring og programmets fire enkeltprogrammer, hhv. Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci og Grundtvig, hvor især Comenius spiller en vigtig rolle for bekæmpelsen af skolefrafald;
106. opfordrer Kommissionen til at fremme synligheden af Kommissionens Comenius-program om den enkelte elevs mobilitet, som kan bidrage til at reducere skolefrafaldet;

o

o o

107. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Indledning

Unge, der forlader skolen for tidligt (skolefrafald) er et kompleks fænomen og en stor udfordring for EU. EU er derfor begyndt at iværksætte adskillige foranstaltninger og værktøjer for bedre at kunne støtte medlemsstaterne med at udvikle effektive nationale politikker. Disse omfatter Kommissionens meddelelse med titlen "Løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt", et nyt forslag til henstilling fra Rådet om politikker, som skal mindske antallet af elever, der forlader skolen for tidligt, og Kommissionens flagskibsinitiativ "Unge på vej".

Herudover fastsættes der i Europa 2020-strategien 6 overordnede mål for medlemsstaterne, hvoraf et går ud på at reducere skolefrafaldet til 10 % i 2020. Medlemsstaterne var allerede i 2003 nået til enighed om 10 %-målet, men det lykkedes kun 7 af dem at nå benchmarket. I 2009 lå skolefrafaldsprocenten for alle 18-24-årige i Europa på 14,4 %.

De fleste EU-lande har i det mindste gjort visse fremskridt, hvad angår redueringen af antallet af unge, der forlader skolen for tidligt eller med ringe kvalifikationer, og der er sket en klar og positiv ændring af den måde, de griber skolefrafaldsproblemet an på. Ikke desto mindre argumenteres der i denne betænkning for det synspunkt, at der skal gøres meget mere.

Hvem er de unge, der forlader skolen for tidligt?

For at finde frem til, hvem der allerede befinder sig i gruppen af unge, der forlader skolen for tidligt, og hvem der potentielt kan tænkes at forlade skolen for tidligt, er det yderst vigtig at få defineret begrebet skolefrafald. Der findes dog ingen overordnet definition heraf, som uden videre kan anvendes på alle EU's medlemslande, organisationer og enkeltpersoner. I sin meddelelse om løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt, henviser Kommissionen til unge, der forlader skolen for tidligt, som unge i alderen 18 til 24, der har forladt uddannelsessystemet på folkeskoleniveau eller lavere. For at skabe konsekvens og af klarhedshensyn vil Kommissionens definition af begrebet blive anvendt hele vejen gennem denne betænkning.

Der findes ingen typisk gruppe af unge, der forlader skolen for tidligt, og der findes heller ingen standardindikator for personer, som med større sandsynlighed kan forventes at forlade skolen for tidligt. Unge, der forlader skolen for tidligt, udgør en meget forskelligartet gruppe, og det er ikke dem alle, der forlader skolen af negative grunde. Ikke desto mindre anføres det i denne betænkning, at visse grupper må anses for at være mere udsatte end andre.

Ring præstationer er en indikator for skolefrafald. I de tidlige skoleår er forskellen mellem elevernes uddannelsesresultater mindre udtalte. Efterhånden som disse forskelle på senere stadier i deres uddannelse bliver mere udtalte, vil elever med problemer i visse tilfælde blive mindre motiverede for at blive i skolen. Elever med gode akademiske resultater vil derimod have en tendens til at blive i skolen uafhængigt af udefra kommende faktorer eller omstændigheder.

Det er især vigtigt ikke at betragte dårlige resultater isoleret, eftersom dette er snævert knyttet til andre faktorer, som f.eks. fattigdom, misbrug og familiebaggrund. Undersøgelser har f.eks. vist, at elever med forældre med ringe kvalifikationer eller ufaglært arbejde er mere udsatte for at forlade skolen for tidligt. Giver familien stabile omgivelser, som børn kan vokse, lære og udvikle sig i, er der

større sandsynlighed for, at eleverne fortsætter i skolen. Omvendt i de tilfælde, hvor familien ikke opmuntrer de unge og ikke støtter dem i deres læring, øges sandsynligheden for skolefrafald.

Der kan identificeres andre klare fællestræk mellem unge, der forlader skolen for tidligt, f.eks. regionale forskelle i skolefrafaldsprocenter og forskelle mellem land og by. Skolefrafaldsprocenten er også meget stor blandt etniske minoriteter og indvandrergrupper, især romaer. Hertil kommer, at skolefrafaldet har vist sig at være kønsbetinget, hvor pigerne er mindre tilbøjelige til at forlade skolen for tidligt end drenge (henholdsvis 13 % og 17 %).

Konsekvenserne af skolefrafald

Høje skolefrafaldsprocenter har alvorlige sociale og økonomiske følger. Skolefrafald indvirker negativt på økonomisk vækst og trækker økonomisk og social ustabilitet med sig. Det er derfor af afgørende betydning for medlemsstaternes fremtidig økonomiske og sociale udvikling, at der gribes ind for at beskytte de unges energi og udvikle deres evner. Det menes, at en sænkelse af skolefrafaldet i Europa med kun 1 % vil kunne give næsten en halv million flere kvalificerede unge mennesker hvert år.

Det er blevet påvist, at livstidsindkomsten for dem, der forlader skolen på folkeskoleniveau, ligger væsentligt under den, som andre unge, der forlader skolen med en højere sekundæruddannelse, har. Uddannelseskvalifikationer (eller mangel på same) er en vigtig indikator for fattigdom. Eftersom unge, der forlader skolen for tidligt, afslutter skolen med færre færdigheder end dem, som fortsætter, har de væsentlig færre valgmuligheder, når de skal ind på arbejdsmarkedet, og de ender ofte med at tage lavt betalte usikre jobs med ringe mulighed for udvikling. Forebyggelse af skolefrafald giver derfor mulighed for at bryde cirklen med fattigdom generationerne imellem og at forbedre den generelle økonomiske vækst.

Skolefrafald har også mere umiddelbare indbyrdes sammenhængende samfundsmæssige konsekvenser, da det er forbundet med antisocial opførsel, teenagegraviditet og stofmisbrug.

Denne betænkning fastslår, at der ikke findes nogen universalløsning på skolefrafaldsproblemet. Det er et komplekst emne, som må gribes an ved hjælp af en række forskellige indgreb og initiativer. Ingen enkeltforanstaltning kan blive effektiv, medmindre den suppleres af andre foranstaltninger.

Behovet for en personorienteret tilgang

Mange aktører vil kunne inddrages i arbejdet med eller tvinges til at forholde sig til skolefrafald, men synsvinklen vil formentlig være forskellig alt efter, om det drejer sig om eleverne, deres skolelærere, deres forældre eller andre, som interesserer sig derfor. Det understreges i denne betænkning, at elevens perspektiv og interesser må have forrang, når der skal fastlægges foranstaltninger til bekæmpelse af skolefrafald.

Indgrebene bør tage hensyn til den enkelte persons sammensatte behov. Mange unge vælger at forlade den almindelige skoleuddannelse af personlige årsager, som f.eks. mobning i skolen, mens andre kan lide under sociale vanskeligheder som stofmisbrug eller hjemløshed. Det foreslås i denne betænkning, at alle sekundærskoler opretter en rådgivningstjeneste, der giver elever med personlige vanskeligheder mulighed for at få snakket dem igennem i al fortrolighed. Skoler er ikke bare uddannelsesinstitutioner. De har også pligt til at udvise omsorg. Anerkendelse af denne støttefunktion kan udgøre et skridt i retning af håndteringen af skolefrafald.

Udover at skulle håndtere personlige vanskeligheder kan arbejdsverdenen virke overvældende på eleverne. Det foreslås derfor i denne betænkning, at der oprettes elevcentrerede støttenetværker til at yde karrierevejledning og rådgivning, inklusive fastsættelse af mål, jobtræning og rådgivning. Dette vil ikke alene gøre arbejdsverdenen mere gennemskuelig for eleverne, men også motivere dem til at sætte sig mål og arbejde for at nå dem. Et godt eksempel på dette kommer fra Det Forenede Kongerige, hvor en meget succesrig ”Connexions Service” blev oprettet i 2001. Formålet med denne organisation, som kombinerer ungdomstjenester og en karrieretjeneste, er at yde individuel rådgivning og støtte til unge mennesker. Den har indført en række nyskabelser i indfaldsvinklen til unge mennesker, navnlig en udbredt brug af onlinetjenester.

Denne betænkning gør det klart, at processen med at få desillusionerede unge tilbage i uddannelse må indledes så tidligt som muligt. Skulkeri, adfærdsvanskeligheder og andre problemer skal tages op, så snart de opstår. Disse problemer må ikke undervurderes eller ignoreres.

Skolereformer

I visse tilfælde beslutter unge mennesker at trække sig ud af uddannelsessystemet, fordi de ikke finder læseplanerne interessante eller relevante for deres liv. Enhver elev er unik og reagerer ikke på samme måde over for de samme undervisningsmetoder. Denne betænkning opfordrer derfor skolerne til at bevæge sig væk fra de traditionelle prøver, hvor elevens fremtid afhænger af præstationen på en enkelt dag, og finde frem til måder, hvor der kan foretages løbende evaluering.

Det er klart, at ikke alle unge mennesker tiltrækkes af de mere traditionelle akademiske emner og kvalifikationer, og de, der mangler interesse i det traditionelle skolepensum, har vist sig at have større risiko for at falde fra. For at bekæmpe dette bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at innovere og diversificere de nationale læseplaner ved at udvide de forskellige uddannelsesmuligheder, der står til rådighed for eleverne. Der er behov for strukturelle reformer for at give unge mennesker de færdigheder og den uddannelse, de har brug for til gnidningsløst at komme ud på arbejdsmarkedet. Disse omfatter problemløsning, kritisk vurdering af information og effektiv kommunikation. En mulighed, som allerede er blevet afprøvet i Spanien, går ud på at styrke forbindelser og partnerskabsaftaler mellem skoler og lokale virksomheder. Sådanne ordninger, som giver eleverne en forsmag på arbejdslivet, kan også hjælpe dem til at orientere sig og motivere dem til at arbejde hårdere.

Det er af afgørende betydning, at skolerne fremmer elevernes mobilitet mellem forskellige uddannelsesretninger, som f.eks. akademiske, faglige eller lignende. Ved at give eleverne større valgmuligheder i skolen øges deres motivation for at blive, men den derved opnåede bredere viden og grundlæggende færdigheder vil også hjælpe dem, når de senere skal søge arbejde. Ordføreren mener, at princippet om at ”lære at lære” bør indtage en central plads i enhver skolepolitik og alle skolernes læseplaner;

Det henstilles også til skolerne, at de arbejder på at forbedre elev-lærer-kvotienterne, især når det drejer sig om elever med ringere uddannelsesevner. Små klassekvotienter for elever med særlige uddannelsesbehov eller adfærdsvanskeligheder kan indvirke positivt på skolefrafaldsprocenten. Det kræver ofte, at der anvendes lærerassistenter, som arbejder sammen med klasselæreren. Det er i flere EU-lande blevet særdeles populært at bruge lærerassistenter, da det tillader større opmærksomhed over for elever, der har brug for særlig hjælp, og frigiver tid for klasselæreren til at arbejde med andre elever.

Endelig gælder det, således som ordføreren også har understreget i sin betænkning om indlæring i tidlig alder i Den Europæiske Union, at det for at bekæmpe skolefrafald er afgørende, at der sørges for førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet for børn fra 0 til 6 år. Børns tidlige læring udgør grundlaget for succesrig livslang læring, og en investering i førskoleundervisning og børnepasningsordninger kaster mere af sig end en investering på et hvilket som helst andet stadie i uddannelsesforløbet.

Forbindelser til forældre og til samfundet

Skoler er ikke bare organer med ansvar for gennemførelsen af politikker og programmer til forebyggelse af skolefrafald. Der argumenteres i denne betænkning for, at ansvaret også strækker sig til lokalsamfundet. Der skal være klare forbindelser mellem social- og velfærdstjenesterne, ngo'er, private organisationer, skoler og forældre og sammenfald mellem politik på nationalt plan og lokale små løsningsmodeller. Ved at etablere et netværk bestående af aktører fra forskellige samfundsområder bliver det nemmere for den enkelte person at overvinde flere forskellige hindringer for uddannelse. Forældre, navnlig til børn med handicap, bør ligeledes anerkendes som kvalificerede partnere, som kan arbejde sammen med lærerne. Alle forældre bør gives mulighed for at deltage fuldt ud i deres børns skoleuddannelse.

I Det Forenede Kongerige har frivillige og samfundsmæssige sektorer haft særlig held med at øge fastholdelsen af farvede unge og unge med etnisk minoritetsbaggrund. Lokale initiativer benytter ofte innovative og alternative metoder til at motivere uengagerede unge på, f.eks. gennem musik, drama, dans og sport.

”Ny chance”-løsninger

For de unge, der forlader skolen for tidligt, er der brug for en ordning, der gør det muligt at genindsluse dem i uddannelsessystemet. En løsning kan bestå i at opfordre medlemsstaterne til at oprette ”ny chance”-skoler eller ”alternative” skoler. Disse må være forstående over for behovene hos den enkelte person, hvoraf mange vil være droppet ud i deres yngre år efter at være blevet skuffet af uddannelsessystemet. De må også være fleksible, så det bliver muligt for den enkelte at tilpasse sine uddannelsesforpligtelser til de arbejdsmæssige og familiemæssige forpligtelser.

Mens forebyggelsen af skolefrafald i første omgang vil være mere effektiv på lang sigt, bør ”ny chance”-løsningerne ikke desto mindre fortsat indgå som integreret del af medlemsstaternes strategier for håndteringen af skolefrafald.

14.7.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Kultur- og Uddannelsesudvalget

om løsning af problemet med elever, der forlader skolen for tidligt
(2011/2088(INI))

Ordfører for udtalelse: Nadja Hirsch

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Kultur- og Uddannelsesudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. beklager, at skolefrafaldsprocenten i EU for tiden er 14,4 %, og at 17,4 % heraf endda kun har afsluttet grundskolen; bemærker, at det i mange år har været et mål for EU og medlemsstaterne at nedbringe skolefrafaldet, men at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt, idet skolefrafaldsprocenterne i nogle medlemsstater er over 30 %; bemærker, at der er en kolossal forskel på frafaldsprocenten i de forskellige medlemsstater, og at det er vanskeligt at sammenligne overordnede vilkår – f.eks. migration og uddannelsesniveau i familien – i de forskellige regioner og i medlemsstaterne; påpeger, at disse børn som oftest kommer fra hjem med et lavt uddannelsesniveau eller socioøkonomisk dårligt stillede hjem, og at det oftere er drenge end piger; efterlyser derfor en stærkere forpligtelse fra medlemsstaternes side til at foretage sig noget og en bedre overvågning fra Kommissionen side for at sikre sig, at medlemsstaterne udvikler og gennemfører strategier til nedbringelse af skolefrafaldet; advarer om, at eventuelle nedskæringer i de offentlige udgifter til uddannelsessektoren som følge af den økonomiske krise og gennemførelsen af krisepolitikker i medlemsstaterne vil få negative følger, idet de vil medføre en yderligere stigning i antallet af elever, der forlader skolen for tidligt, i EU;
2. bemærker, at der blandt romabørn er 20 %, der slet ikke er indskrevet i en skole, og 30 %, der forlader skolen for tidligt; understreger, at skolefrafaldet generelt er større blandt drenge end blandt piger, men at særlige forhold gør sig gældende i de traditionelle romasamfund, hvor skolefrafaldet på grund af traditionen med at indgå ægteskab tidligt er

større blandt unge piger; bemærker, at dette skolefrafald blandt unge romapiger sker på et tidligere tidspunkt (omkring 13-14-årsalderen) end blandt drengene (omkring 14-15-årsalderen); mener, at der for så vidt angår traditionelle romasamfund er behov for supplerende positive foranstaltninger for at bekæmpe skolefrafald, der er en følge af den skadelige traditionsmæssige praksis;

3. understreger, at det er af afgørende betydning at nedbringe arbejdsløsheden i EU ved, at nye beskæftigelsesmæssige krav opfyldes, og ved at opfordre til at ansætte nye kræfter til erstatning af de gamle;
4. mener, at skolefrafald omdanner sig til tab af muligheder for den enkelte og spild af socialt og økonomisk potentiale for EU som helhed; gør opmærksom på, at de europæiske lande ud over de aktuelle demografiske ændringer ikke har råd til det enorme spild af talent, og understreger, at dette bør ses i lyset af, at arbejdsmarkedet og konkurrenceniveauet i Europa begge tenderer til at begunstige personer med en videregående uddannelse; mener, at en forbedring af uddannelsesresultaterne derfor vil bidrage til opnåelsen af målet, for så vidt som et højere kvalifikationsniveau giver mulighed for "intelligent vækst", og afhjælpning af en af de centrale risikofaktorer i forbindelse med arbejdsløshed og fattigdom vil bane vejen for "inklusiv vækst";
5. gør opmærksom på, at en reducere af skolefrafaldet til højst 10 %, hvilket er en opfyldelse af et af de overordnede mål i EU 2020-strategien, vil have en effekt i form af nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden og forbedring af beskæftigelsesprocenten, idet 52 % af de unge, der er droppet ud af skolen, for tiden står uden arbejde, og antallet af jobs, der er til rådighed for lavtuddannet og ufaglært arbejdskraft vil falde yderligere i de kommende år ifølge videnskabelige skøn; gør opmærksom på, at man alene ved at nedbringe frafaldsandelene med blot 1 % vil kunne øge antallet af kvalificerede, potentielle arbejdstagere med 500 000;
6. understreger, at det at investere flere penge i at bekæmpe skolefrafaldet på lang sigt kan forhindre, at unge bliver afhængige af socialhjælp;
7. understreger vigtigheden af at bekæmpe skolefrafald, ikke mindst i betragtning af de demografiske tendenser i EU;
8. gør opmærksom på, at de langsigtede økonomiske og sociale følger af skolefrafald indebærer en betydelig fattigdomsrisiko, og at bekæmpelse af skolefrafaldet er en måde at forebygge social udstødelse blandt unge på; mener derfor, at en nedbringelse af antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, er en foranstaltning af central betydning for at nå målet, der indgår i strategier på både nationalt og europæiske plan, om at få mindst 20 mio. mennesker ud af gruppen, der har risiko for fattigdom, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ikke at sænke den øvre aldersgrænse for obligatorisk undervisning;
9. opfordrer derfor medlemsstaterne til hurtigst muligt at udarbejde politikker, der tilskynder til at skabe nye jobs baseret på nye kvalifikationer;
10. fremhæver behovet for at tilpasse uddannelsessystemerne til arbejdsmarkedets behov; påpeger, at eleverne i betragtning af, at man i fremtiden sjældent vil tilbringe hele ens arbejdsliv i en enkelt sektor, er nødt til at tilegne sig en bred vifte af færdigheder såsom

kreativitet, kreativ tænkning, generelle kvalifikationer og evnen til hurtigt at tilpasse sig samt fleksibilitet over for skiftende vilkår og krav;

11. går ind for, at Kommissionen om et års tid og på grundlag af præcise indikatorer skal forelægge Parlamentet en oversigt, vurdering og evaluering af de nationale reformprogrammer, tillige med resultaterne af overvågning af udviklingen på forskellige uddannelsesniveauer i medlemsstaterne, hvori indgår såvel en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der er iværksat til imødegåelse af arbejdsløshed, f.eks. lærlinguddannelser, programmer for kombinerede arbejds- og studieforbud, vejledningsforbud osv., som beskæftigelsesfremskrivninger pr. sektor og pr. kvalifikationsniveau, og at Kommissionen også regelmæssigt skal aflægge statusrapporter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre forskning i, hvilken indflydelse de respektive nationale skolesystemer har på skolefrafaldsprocenten; opfordrer til, at vurderingen baseres på de specifikke nationale, regionale og lokale karakteristika ved skolefrafaldet;
12. mener, at en europæisk ramme for omfattende strategier til løsning af problemet med skolefrafald, der samtidig overholder nærhedsprincippet, kunne være en nyttig vejledning for medlemsstaterne med hensyn til, hvad der er den rigtige tilgang til opgradering af eksisterende politikker og udarbejdelse af de nationale reformprogrammer;
13. bemærker, at problemet med skolefrafald er forskelligt fra land til land og også varierer i regionerne, og at der derfor ikke findes en enkelt løsning, der passer til alle;
14. understreger, at det at udveksle erfaringer og bedste praksis på nationalt plan og på EU-plan er vigtigt for at kunne bekæmpe skolefrafald effektivt; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til både at tilskynde medlemsstaterne til at samarbejde og støtte deres strategier gennem udveksling af erfaringer, ekspertise og bedste praksis; støtter Rådets henstilling, hvori der foreslås en fælles europæisk ramme for effektive politikker til mindskelse af skolefrafald og bl.a. fremsættes den ide, at medlemsstaterne bør vedtage sammenhængende nationale strategier til mindskning af skolefrafald senest i 2012;
15. tilskynder indtrængende medlemsstaterne til at analysere problematikken bag skolefrafald til bunds under hensyntagen til databeskyttelsen med henblik på at finde de grundlæggende årsager på nationalt, regionalt og lokalt plan og til at udvikle et sæt egnede foranstaltninger til forebyggelse, indgreb og kompensation, herunder etablere specialiserede institutioner eller støttetjenester til skolerne for anerkendte handicap; mener, at strategier til mindskelse af skolefrafald skal baseres på en analyse af de specifikke nationale, regionale og lokale aspekter af fænomenet, og at disse data bør anvendes til at rette forskningens fokus mod årsagerne til de ekstraordinært store skolefrafaldsprocenter hos visse kategorier af unge og i de værst ramte regioner, områder og skoler;
16. minder om, at generelle strategier til bekæmpelse af skolefrafald bør indeholde et mix af politikker, koordinering mellem forskellige politiksektorer og integrering af foranstaltninger i alle politikker, der vedrører børn og unge;
17. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte såvel programmer til bekæmpelse af forskellige former for misbrug og socialt betingede sygdomme som

forebyggelsesprogrammer til at gøre noget ved forbindelsen mellem den familiemæssige situation og det at gå ud af skolen for tidligt;

18. opfordrer medlemsstaterne til med hjælp fra Kommissionen at gøre noget effektivt for dels at beskrive fænomenet med unge, der hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, dels at løse de dermed forbundne problemer;
19. hilser forskellige former for fleksibel, behovsbaseret læring på skolerne velkommen og understreger, at det især er grund- og gymnasieskolerne, der skal tage disse udfordringer op ved, at der gribes ind tidligt, at der knyttes stærkere bånd til skolerne og ved hjælp af andre foranstaltninger; er af den opfattelse, at det er nødvendigt, at lærere, skolepsykologer, skolesocialrådgivere og alle andre relevante aktører uddannes til dette formål, at de nyder godt af uddannelse af høj standard gennem hele deres karriere, således at de kan justere deres indsats og dermed tilpasse den til de nye udfordringer, og at de inddrages aktivt i planlægningen, organiseringen, gennemførelsen og evalueringen af strategier for hjælp til dem, der risikerer at gå ud af skolen for tidligt, eller dem, der allerede er gået ud af skolen for tidligt; understreger derfor, at almene uddannelsesinstitutioner og erhvervsuddannelsesinstitutioner skal udveksle erfaringer og velfungerende praksis samt udvikle effektive måder at støtte elever på, der er i fare for at forlade skolen for tidligt;
20. foreslår at udvide muligheden for at gennemføre et praktikantophold i en virksomhed og samtidig fortsat modtage undervisning;
21. mener i forbindelse med livslang læring, at familiens rolle bør anses for at være lige så afgørende som lærernes;
22. opfordrer aktører uden for skolen til at etablere netværk for at give skolerne mulighed for at hjælpe eleverne bedre og løse en række problemer, som bringer børnene i vanskeligheder;
23. understreger, at medlemsstaterne bør forbedre deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer yderligere for bedre at kunne dække individuelle behov og arbejdsmarkedets behov, bl.a. ved at løse problemerne med de grundlæggende færdigheder (læse- og regnefærdigheder), fremme erhvervsrettet uddannelse og praktik og ved hjælp af foranstaltninger til at lette overgangen mellem skole og arbejdsmarked;
24. opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde aktiviteter uden for skoletiden og uden for skolen til elever med indlæringsvanskeligheder med henblik på at udvikle basale færdigheder hos disse elever i betragtning af det klare behov, der er for disse færdigheder på arbejdsmarkedet;
25. fremhæver, at det skal sikres, at beslutninger vedrørende uddannelsespolitik træffes på nationalt, regionalt eller lokalt plan;
26. bemærker, at alle børn er ligeværdige ud fra et læringsmæssigt synspunkt og har ret til grundlæggende undervisning; understreger derfor, at der skal tages hensyn til elevernes personlige situation, f.eks. køn, familieforhold, mindretals- eller migrationsbaggrund, et handicap samt deres individuelle indlæringsvanskeligheder (f.eks. vanskeligheder med at

læse, skrive eller regne), og at disse elever fra begyndelsen skal understøttes målrettet og tildeles undervisningshjælp skræddersyet til deres individuelle behov for at undgå, at de arver social udstødelse og fattigdomsrisiko, idet man øger deres muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet; fremhæver, at børn uden identitetspapirer skal have adgang til skolerne; erkender, at integrationspolitiske og undervisningspolitiske reformer ikke kan behandles uafhængigt af hinanden; foreslår i lyset heraf integrationspolitikker til at ændre den sociale sammensætning på "dårligt stillede" skoler og støtter forskellige former for positiv særbehandling, såsom områder med uddannelsesmæssig prioritet og programmer, der giver målrettet støtte til skoler i dårligt stillede områder; understreger også, hvad mange undersøgelser har vist, at undervisningsinstitutioner med større problemer med hensyn til sameksistens og integration blandt eleverne også har større frafaldsprocenter, og anerkender derfor behovet for et inkluderende miljø på skolerne; bemærker endvidere, at ineffektive politikker til forening af arbejdsliv og familieliv øger antallet af elever, der forlader skolen for tidligt eller ikke klarer studierne i almindelighed, og at det er nødvendigt at intensivere bestræbelserne på at forbedre politikkerne til forening af arbejdsliv og familieliv;

27. gør i denne sammenhæng opmærksom på OECD's Pisa-undersøgelser, der viser, at studerende i uddannelsessystemer med en mindre grad af vertikal og horisontal differentiering er mindre tilbøjelige til at gå et år om eller blive bortvist; fremhæver OECD's konklusion om, at studerende fra dårligt stillede hjem lider mest under at være nødt til at gå et år om eller blive udvist fra skolen; fremhæver OECD's konklusion om, at tidlig fordeling af elever på de forskellige uddannelsesretninger forstærker socioøkonomiske uligheder for så vidt angår uddannelsesmæssige muligheder, uden at det har nogen effekt med hensyn til at forbedre det gennemsnitlige resultat i de pågældende uddannelsesretninger;
28. henleder i den forbindelse opmærksomheden på OECD's konklusion om, at skoleskift på grund af dårlige præstationer, adfærdsproblemer eller særlige indlæringsbehov og opdeling af eleverne efter deres evner i alle fag påvirker skolesystemets resultater negativt i Pisa-undersøgelsen;
29. påpeger i denne sammenhæng, at socioøkonomisk dårligt stillede elever ifølge OECD ofte er dobbelt forfordelte, fordi de går på skoler, der på flere måder er socioøkonomisk dårligt stillede og har færre og mindre velkvalificerede lærere;
30. bemærker, at drenge oftere forlader skolen tidligt, og at man risikerer at skabe en lavere klasse af unge, arbejdsløse mænd med ringe eller ingen uddannelse og dårlige muligheder for at blive en del af arbejdsmarkedet og samfundet generelt; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at rette særlig opmærksomhed mod drenge, der har svært ved at tilpasse sig skolemiljøet, og opfordrer medlemsstaterne til ikke at sænke den obligatoriske skolealder;
31. understreger, at de højeste reintegrationsprocentsatser opnås ved hjælp af programmer, der er rettet mod de individuelle behov hos elever, der forlader skolen for tidligt; opfordrer institutionerne til at respektere disse enkeltpersoners behov og rettigheder i forbindelse med udvikling af programmer til dem;
32. understreger, at der skal tages hensyn til, at der er flere drenge end piger, der forlader

skolen for tidligt, og at der derfor er behov for flere foranstaltninger for drenge på dette område for at forbedre deres muligheder på arbejdsmarkedet;

33. opfordrer til ved hjælp af særlig, individuel erhvervsorienterende rådgivning at gøre det nemmere for unge, der dropper ud af skolen, at komme ud i erhvervslivet, til ved hjælp af skræddersyede tilbud at gøre det muligt for dem at tilegne sig arbejdsrelaterede færdigheder og kvalifikationer og udvikle sociale kompetencer med henblik på at forbedre deres ansættelsesmuligheder og sociale inklusion samt til at lade omskolingsmuligheder og meritoverførselsordninger komme dem til gode; understreger, at elever fra familier uden papirer skal have ret til at gå i skole;
34. understreger, at der er behov for at organisere aktiviteter på lokalt plan for at tilskynde folk til at vende tilbage til skolebænken og for at fremme et positivt miljø for dem, som er gået ud af skolen tidligt og ønsker at vende tilbage;
35. minder om, at der er flere tilfælde af kortvarige og usikre arbejdsforhold blandt personer med lavt uddannelsesniveau, og opfordrer i lyset heraf Kommissionen til at sikre, at bestræbelserne på at gøre det muligt for personer, der er gået ud af skolen tidligt, at komme tilbage på arbejdsmarkedet ubetinget ledsages af yderligere erhvervsrettede uddannelsesprogrammer med henblik på at forbedre disse personers fremtidige ansættelsesmuligheder;
36. fremhæver, at investering i omskoling og modernisering af erhvervsuddannelseskurser er af væsentlig betydning for at hjælpe folk, der er gået ud af skolen tidligt, med at blive integreret på arbejdsmarkedet;
37. fremhæver behovet for, at professionelle i uddannelsessektoren i samarbejde med elevernes forældre og specialister gør en aktiv indsats og iværksætter initiativer med henblik på at reducere trusler, vold samt socialt baseret og racebaseret racisme i skolerne, der medfører marginalisering af eleverne og dermed skaber forudsætningerne for, at de forlader skolen for tidligt;
38. opfordrer medlemsstaterne til at udbrede second chance-skoler og styrke deres undervisningsplaner og deres materialer og tekniske udstyr såvel som kvalifikationer hos underviserne, idet disse skoler viser sig som et vigtigt redskab til reintegration af personer, der er faldet igennem maskerne i det formelle undervisningssystems net;
39. fremhæver behovet for at opgradere de færdigheder, der opnås ved teknisk erhvervsmæssig uddannelse, og for mere effektivt at skabe et match mellem den specialisering, der tilbydes, og arbejdsmarkedets krav, da det at skabe sammenhæng mellem uddannelse og arbejde er en integrerende del af løsningen på problemerne med skolefrafald;
40. bemærker, at en effektiv politik til håndtering af fænomenet skolefrafald bør omfatte alle undervisningsniveauer, bør følges op og bør udarbejdes på grundlag af lokale, regionale og individuelle kriterier på tre områder, nemlig forebyggelse, indgreb og kompensation;
41. går inden for rammerne af EU-budgettet for 2012 ind for det foreslåede pilotprojekt vedrørende ungdom med det formål at skabe en garanti for integrering af unge og navnlig

unge, der er droppet ud af skolen, i arbejdsmarkedet;

42. understreger behovet for at analysere fænomenet med at tage et skoleår om og dets indvirkning på skolefrafaldet, og fremhæver i den forbindelse betydningen af individuelle programmer for den enkelte elev;
43. mener, at det for at bekæmpe skolefrafaldet er nødvendigt at koble uddannelsespolitikker sammen med politikker, hvis formål er at fremme et økonomisk opsving og dermed skabe varige jobs og hindre skolefrafald, kortvarige og usikre ansættelsesforhold samt acceleration af hjerneflugten;
44. går ind for målrettet, effektiv og sammenhængende anvendelse af strukturfondene, navnlig Den Europæiske Socialfond (ESF), til fuld gennemførelse af EU's ungdomsstrategier, især til fordel for unge, der dropper ud af skolen, med henblik på at fremme social inklusion inden for rammerne af specifikke programmer i hver enkelt medlemsstat, sikre kvalitetsundervisning for alle og undgå skolefrafald og skulkeri;
45. anbefaler, at oplæring i nye informations- og kommunikationsteknologier samt sprogteknologier bør påbegyndes i en tidlig alder, da disse er særlig nyttige kommunikationsmidler, som unge mennesker har evnen til at lære hurtigt;
46. understreger, at elever, der forlader skolen for tidligt, også bør få adgang til EU-midler og mobilitetsprogrammer, uanset at de har status som stående uden for et formelt uddannelsesforløb; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at holde øje med, om disse programmer også benyttes af elever, der forlader skolen for tidligt, og af de organisationer, der arbejder med disse elever.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	13.7.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 46 - : 3 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Emilie Turunen, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Ashley Fox, Marit Paulsen

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	5.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 24 - : 1 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadelis, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Sampo Terho, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Ivo Belet, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jacky Hénin